

Til nr. 29

Til § 49

Bemyndigelsesbestemmelsen omfatter lægeundersøgelser for såvel enkeltvirksomheder som fag eller faglige områder eller andre grupper, fx karakteriseret ved alder, køn eller arbejdets art.

Det forudsættes, at det i vidt omfang overlades til Arbejdstilsynet at afgøre, hvem der konkret skal omfattes af en undersøgelsesordning, og hvorledes den nærmere skal gennemføres inden for de af beskæftigelsesministeren fastsatte regler. Det er en betingelse efter stk. 1, at arbejdet er forbundet med fare for de ansattes sundhed, det vil sige, at sundhedsfaren skal være konstateret. Dette kan ske ved fx lægeundersøgelser, arbejds-hygieniske eller arbejdsmedicinske undersøgelser efter stk. 2, ved de undersøgelser, arbejdsgiveren skal lade foretage efter § 17 eller ved undersøgelser foretaget af en sikkerhedsorganisation.

Under hensyn til, at det grønlandske sundhedsvæsen henhører under Grønlands Hjemmestyre, vil beskæftigelsesministerens fastsættelse af regler i medfør af bestemmelsen ske i samarbejde med Grønlands Hjemmestyre.

Med hensyn til udtrykket »fare for de ansattes sundhed« skal det forstås i overensstemmelsen med den gældende lovs § 1 og bemærkningerne hertil.

Til § 49, stk. 1, nr. 1

En lægeundersøgelse efter ansættelsens ophør side-stilles med lægeundersøgelse af ansatte i virksomheder, der tidligere - under de pågældendes ansættelse - havde arbejde, som var forbundet med fare for de ansattes sundhed. Som eksempel kan nævnes minearbejde. En sådan lægeundersøgelse kan bl.a. have betydning for vurderingen af, hvilket arbejde den ansatte fremover skal beskæftiges ved, såfremt den pågældende har været udsat for sundhedsforringende påvirkninger.

Til § 49, stk. 1, nr. 2

Ved arbejdsmedicinske undersøgelser forstås læge-lige undersøgelser af de ansattes reaktioner på arbejdsmiljøet.

Ved arbejds-hygieniske undersøgelser forstås bestemmelse af de ydre fysiske, kemiske og biologiske påvirkninger på arbejdspladsen, fx målinger og analyse af støv, støj, luftarter og lignende.

Andre undersøgelser er fx arbejdspsykologiske undersøgelser, der også tager sigte på det psykiske arbejdsklima, ergonomiske undersøgelser og lignende,

som har betydning for de ansattes sikkerhed og sundhed.

Til § 49, stk. 2

Stk. 2 vedrører de tilfælde, hvor sundhedsfaren ikke er konstateret.

Lægeundersøgelser kan være komplicerede og kan stille store krav til en begrænset kapacitet af specialudstyr og specialister. Der må derfor foretages en nøje vurdering af behovet, før der træffes beslutning om iværksættelse af en undersøgelse. Der kan ikke i loven fastsættes bestemte retningslinier for denne vurdering.

Grundlaget for skønnet over behovet vil være en mistanke om en vis sundhedsfare. Den kan fx hidrøre fra klager, sygdomstilfælde eller arbejds-hygieniske målinger eller fra erfaringer fra andre lande.

Til § 49, stk. 3

Som hovedregel bør betalingspligten påhvile arbejdsgiveren, jf. også § 17.

Der kan også være tilfælde, hvor det vil være rimeligt, at staten bærer omkostningerne, fx ved undersøgelser, der ikke skyldes forholdene i den enkelte virksomhed, men hovedsagelig er begrundet i generelt forebyggende hensyn. Det må derfor afhænge af de regler, der udarbejdes om lægeundersøgelser, hvilke bestemmelser der skal gives om dækning af udgifter-ne.

Til § 49, stk. 4

Efter den gældende bekendtgørelse nr. 119 af 5. marts 1974 er det hovedreglen, at lægeundersøgelser foretages uden for arbejdstiden. Kun hvor dette ikke er muligt, er arbejdsgiveren forpligtet til at give den nødvendige frihed uden tab af indtægt. Den foreslåede bestemmelse hviler på det synspunkt, at undersøgelserne er et led i arbejdsforholdet, og derfor bør ske i arbejdstiden, medmindre dette ikke er muligt, og skal ske uden tab af indtægt. Bestemmelsen indebærer også, at der ved undersøgelse efter ansættelsens ophør kan blive tale om, at den tidligere arbejdsgiver helt eller delvist skal betale erstatning for tab af indtægt hos en ny arbejdsgiver.

Til § 49, stk. 5

Bestemmelsen svarer til § 9 i den nugældende bekendtgørelse nr. 119 af 5. marts 1974. Bestemmelse om straf for overtrædelse må fastsættes i de regler, der udstedes om lægeundersøgelse, jf. § 65, stk. 1, og § 67.

§ 49 svarer til § 63 i den danske arbejdsmiljølov.

Bekendtgørelse nr. 119 af 5. marts 1974 foreslås ophævet ved lovens ikrafttræden.